

Advent: wachten op de Heer

Vroeger vroegen de mensen zich af: 'Wanneer zal de Messias komen?'

De oude geschriften hadden Zijn komst aangekondigd. Hij kwam toen de tijd gekomen was. Vandaag de dag vragen christenen zich af: 'Wanneer zal de Heer terugkomen?' De adventstijd wil ons daaraan herinneren.

De periode voorafgaand aan Kerstmis wordt op de kalender aangeduid als 'advent'. Dit woord is afgeleid van het Latijnse adventus, dat 'komst' betekent. Christenen kijken uit naar de viering van de geboorte van Jezus en bereiden zich daar gedurende vier adventszondagen op voor. Het kerstfeest is in aantocht.

De traditie om juist met Kerstmis de geboorte en daarmee de menswording van de Heer te vieren, is al heel oud. In de zevende eeuw introduceerde paus Gregorius de Grote de tempus adventūs Domini (de tijd van de komst van de Heer) in zijn huidige vorm. De vier zondagen stonden symbool voor de 4000 jaar die sinds de zondeval van de mens in het paradijs waren verstreken.

Dit ging niet zonder discussie, waardoor bemiddeling noodzakelijk was. Het zogenoemde Straatsburgse adventsgeschil werd uiteindelijk in 1038 beslecht. Toen werd besloten dat de adventstijd vier weken zou duren. In de jaren waarin eerste kerstdag op een maandag valt, valt de vierde adventszondag samen met kerstavond. Het Concilie van Trente (1545–1563) bevestigde dit besluit.

Christus komt terug!

Advent is echter meer dan alleen een aanduiding voor de periode voorafgaand aan Kerstmis. De adventstijd wil ons immers ook herinneren aan de wederkomst van Jezus Christus. Jezus Christus wil terugkomen. Hierover staat in hoofdstuk 3.4.15 van de Catechismus van de Nieuw-Apostolische Kerk:

'De belofte van de wederkomst van Jezus Christus is een centraal onderdeel van de nieuwtestamentische verkondiging. [...] Christus zal terugkomen en de Zijnen uit de doden en de levenden

tot Zich nemen. Bij deze gebeurtenis gaat het niet om het Laatste Oordeel, maar om de opname van de bruid van Christus tot de bruiloft van het Lam (Openbaring 19:7).'

Het evangelie getuigt ervan, de apostelen van de eerste christelijke gemeenten schreven erover en ons geloof is gegrond op het sterven en de opstanding van de Heer, evenals op Zijn wederkomst. De catechismus zegt hierover verder:

'De aangehaalde Bijbelgedeelten spreken over de wederkomst van Christus als een gebeurtenis die nabij is en zeker zal plaatsvinden, die heil en gemeenschap met Christus zal brengen en daarmee troost biedt in nood en beproeving (Romeinen 8:17–18). Zo is de belofte van de wederkomst van Christus een blijde boodschap voor alle mensen.'

Een tijd van hoop

Daarom is de adventstijd ook een tijd van hoop. Met de geboorte van Christus gingen veel beloften in vervulling die God al lang daarvoor had gegeven. Wij zien Kerstmis dan ook niet alleen als een feest dat in het teken staat van bezinning en tradities, maar vooral als een bevestiging dat God Zijn beloften altijd nakomt. Dit versterkt ons in de geloofszekerheid dat ook alle beloften die verband houden met de wederkomst van Christus spoedig in vervulling zullen gaan.

De adventstijd inspireert ons om ons met eerbied en diepe vreugde voor te bereiden op de wederkomst van Christus, zoals ook in een bekend lied tot uitdrukking komt:

Hef uw hoofden op, machtige poorten,
zie, de Koning der heerlijkheid staat gereed!
De Koning der koningen komt naderbij,
de Verlosser van de wereld is hier.
Hij brengt heil en nieuw leven,
daarom verheugt de aarde zich en zingt:
onze Schepper, wij loven U,
want groot zijn al Uw wegen.

Tekst: NAC Today

Foto: Max Beck (Unsplash)

27. november 2026